

Φώτο απέναντι: Σε αυτό το όμορφο χωριουδάκι γεννήθηκε ο Πέτρος. Είναι ένα από τα 46 χωριά της Ζάκυνθος βουτηγμένο στο πράσινο με το όνομα Λούχα. Πάνω: Και αυτή είναι η εκκλησία του χωριού που το ομορφαίνει και δίνει την ευλογιά της πίστεως και της προσευχής. Κάτω: Ο Πέτρος στα νεανικά του χρόνια.

απομακρυνθεί από το λιμάνι με κατεύθυνση νότια. Θα έκανε το γύρο της Πελοποννήσου και θα έστριβε δυτικά με κατεύθυνση για Ιταλία. Απάνω στο κατάστρωμα είχαν μαζευτεί σχεδόν όλοι οι επιβάτες. Μερικούς του είχε πειράξει η θάλασσα. Άλλοι ακόμα έκλαιγαν για τον χωρισμό από τους δικούς τους. Τελικά όταν ανήγγειλαν πως ήταν η ώρα του δείπνου πολλοί λίγοι πήγαν στην τραπεζαρία για φαγητό. Το άλλο πρωί είχε δυναμώσει ο αέρας, έβρεχε και η θάλασσα ήταν φουρτουνιασμένη. Όταν ο Πέτρος ανέβηκε στο κατάστρωμα και εκεί στο βάθος του ορίζοντα προς τα βορά είδε ένα νησί ήταν σχεδόν βέβαιος πως αυτό ήταν το νησί που γεννήθηκε και πέρασε τα πρώτα είκοσι ένα χρόνια της ζωής του, η Ζάκυνθος.

Τρεις μέρες κράτησε το ταξίδι από τον Πειραιά στην Γένοβα της Ιταλίας. Πριν αποβιβαστούν στο λιμάνι ο συνοδός που συνόδευε την αποστολή του μίλησε για τους κλέφτες που κυκλοφορούσαν στο λιμάνι και τους είπε να είναι προσεκτικοί με τα πράγματα τους και να μην αγοράζουν τίποτε από μικροπωλητές στο δρόμο γιατί όλα είναι φεύτικα. Ένα λεωφορείο τους περίμενε στην αποβάθρα να τους μεταφέρει στο ξενοδοχείο (ΣΑΝ ΤΣΩΡΤΣ) οπού έμειναν εκεί 2 μέρες. Πέρασαν καλά τις δυο αυτές μέρες τρώγοντας μακαρονάδα και πίνοντας μαύρο κρασί. Το βράδυ το τζου μποξ έπαιζε τραγούδια του Κλαούντιο Βίλα και άλλων Ιταλών παλιών τραγουδιστών. Ήταν Πέμπτη πρωί όταν το λεωφορείο τους μετέφερε πάλι στο λιμάνι. Εκεί ήταν αραγμένο ένα

πελώριο υπερωκεάνιο. Γύρω είχε μαζευτεί πολύς κόσμος, η μουσική έπαιζε δυνατά, η πλευρά του καραβιού προς την αποβάθρα ήταν γεμάτη με πολύχρωμες κορδέλες. Το λεωφορείο σταμάτησε μπροστά στην σκάλα του καραβιού. Ο Πέτρος κοίταξε τα γράμματα που ήταν χαραγμένα στην πλευρά του: FRIDERIKO C. Ήταν το όνομα του και από πάνω κυμάτιζε η ιταλική σημαία. Κατέβηκε από το λεωφορείο και ανέβηκε την σκάλα. Εκεί ήταν αραδιασμένοι ο καπετάνιος και το πλήρωμα. Έδειξε το διαβατήριο του. Ένας καμπαρότος του έκανε νόημα να το ακολουθήσει περνώντας από τους διάδρομους. Τον θάμπωσε η καθαριότητα και πολυτέλεια, οι διάδρομοι ήταν ντυμένοι με χοντρό κόκκινο χαλί και στους τοίχους άστραφταν οι καθρέπτες. Η καμπίνα του ήταν ευρύχωρη και καθαρή. Εκεί θα έμενε για 18 μέρες μαζί με έναν ακόμη μετανάστη. Ταχτοποίησε τα λίγα πράγματα που είχε και βγήκε να κάνει μια βόλτα. Πράγματι ήταν όλα ωραία μετά έμαθε πως αυτό το καράβι ήταν καινούργιο μόλις 6 μήνες είχε ναυπυγθεί. Σε λίγο άκουσε το πλοίο να σφυρίζει πολλές φορές δυνατά και σιγά σιγά άρχισε να κουνιέται. Όταν ανέβηκε επάνω πας αποβάθρα απομακρυνόταν. Εκεί άρχιζε το μεγάλο ταξίδι.

Η καμπίνα του ήταν ευρύχωρη και καθαρή. Εκεί θα έμενε για 18 μέρες μαζί με έναν ακόμη μετανάστη. Ταχτοποίησε τα λίγα πράγματα που είχε και βγήκε να κάνει μια βόλτα. Πράγματι ήταν όλα ωραία μετά έμαθε πως αυτό το καράβι ήταν καινούργιο μόλις 6 μήνες είχε ναυπυγθεί. Σε λίγο άκουσε το πλοίο να σφυρίζει πολλές φορές δυνατά και σιγά σιγά άρχισε να κουνιέται. Όταν ανέβηκε επάνω πας αποβάθρα απομακρυνόταν. Εκεί άρχιζε το μεγάλο ταξίδι.

Το μεγάλο ταξίδι

Ο πλίος είχε γύρει για καλά προς την Δύση και από στιγμή σε στιγμή θα έριχνε την βουτιά του μέσα στην θάλασσα της Μεσογείου όταν κτύπησε το κουδούνι ειδοποιώντας τους επιβάτες ότι ήταν η ώρα για τον δείπνο. Κατέβηκαν όλοι στην τραπεζαρία οπού τα τραπέζια ήταν έτοιμα. Όλοι οι Έλληνες αφού συστήθηκαν μεταξύ τους καθίσαν στα κοντινά τραπέζια και αυτή ήταν η θέση του καθενός για το υπόλοιπο ταξίδι, για 18 μέρες μέχρι το Σάντος της Βραζιλίας που θα εγκατέλειπαν το πλοίο. Στο τραπέζι του Πέτρου καθίσαν διαφορά άτομα, γυναίκες που πηγαίναν στην Βραζιλία να βρουν τους άντρες τους, νέοι και νέες να βρουν δουλειά να ζήσουν, ακόμη και μια γιαγιά από την Σάμο, 80 χρονών, καθώς έλεγε με καμάρι, που πήγαινε στην Βραζιλία στα παιδιά της και στα εγγόνια της, που άδειαζε την καράφα με το μαύρο κρασί που σερβίριζαν απαραιτήτως και άφθονο οι σερβιτόροι. Όσο για το φαγητό ποτέ δεν έλειπε η μακαρονάδα με μπόλικη σάλτσα και τυρί.

Μετά το φαγητό ο καθένας θα διάλεγε μονός του που θα περνούσε την βραδιά του. Το πλοίο διέθετε πολλών ειδών διασκεδάσεις, είχε 3 σαλόνια ελεύθερα για ολους. Αν και το εισιτήριο του Δημητρη πήταν για τρίτη θέση ήταν ελευθέρα να πηγαίνει οπού ήθελε.

Εκείνο το βράδυ προτίμησαν με παρέα να πάνε σινεμά. Έπαιζε μια ταινία καου μπον με τον Τζων Γουαίν και δεν ήθελε να την ξέσει με τίποτε. Πλησίαζαν μεσάνυχτα όταν τέλειωσε ο σινεμάς και κατέβηκε στην καμπίνα του να κοιμηθεί. Κοιμήθηκε καλά το πρώτο βράδυ. Στο καράβι στο όνειρο βρέθηκε και πάλι στο χωριό του. Αυτό γινόταν

συχνά. Τώρα όμως που σιγά σιγά απομακρυνόταν από αυτό έπρεπε όσο μπορούσε να μην το σκέπτεται τουλάχιστο για πολύ καιρό, ποιος ξέρει, αυτό ήταν από πάνω από την δύναμη του.

Το πρωί ξύπνησε με το κουδούνι του καραβιού που ειδοποιούσε του επιβάτες ότι το πρωινό ήταν έτοιμο. Κατέβηκε στην τραπεζαρία και κάθισε στην θέση του. Ήταν εκεί όλοι και πηγαία έτοιμη για το πρωινό. Σε λίγο άρχισε το σερβίρισμα. Τα φαγητά ήταν άφθονα, μαρμελάδα, βούτυρο, διαφορά τυριά, καφέ, τσάι και ότι άλλο ζητούσες το έφερναν.

Πριν το μεσημέρι το καράβι άρχισε σιγά σιγά να κόβει ταχύτητα και σε λίγο ακούστηκε ο θόρυβος όταν ρίχνει την άγκυρα. Ο καπετάνιος τους πληροφόρησε ότι έφτασαν στις ΚΑΝΕΣ και ότι σταμάτησε για να πάρουν μερικούς επιβάτες. Ανέβηκαν στο κατάστρωμα και αντίκρισαν ένα ωραίο θέαμα. Προς το βορά απλωνόταν τα σπίτια μέσα στα δέντρα, στην πλαγιά του βουνού ολόλευκα, που άστραφταν στον ήλιο και οι δρόμοι φαίνονταν ανηφορικοί και με πολλές στροφές με δέντρα στις άκρες. Το καράβι δεν μπήκε στο λιμάνι, είχε δέσει από έξω. Σε λίγο μια βάρκα με καμιά ντουζίνα επιβάτες παρουσιάστηκε να πλησιάζει. Σιγά σιγά έδεσαν την βάρκα με το βίντσι και την τράβηξαν πάνω στο πλοίο. Αφού κατέβηκαν οι επιβάτες έριξαν την βάρκα πίσω στην θάλασσα και το καράβι σήκωσε την άγκυρα και με δυο σφυριξίες ξεκίνησε πάλι τα ταξίδια του.

Επλεε δυτικά στην Μεσόγειο μεταξύ δύο ππείρων, Ευρώπη και Αφρική, από αριστερά την Αίγυπτο, το Μαρόκο και δεξιά την Ευρώπη. Γαλλία, Ισπανία. Για την Ισπανία πηγαίναν τώρα. Πράγματι το άλλο πρωί έφτασαν στην Βαρκελώνη της Ισπανίας. Εκεί το καράβι μπήκε στο λιμάνι και έδεσε. Θα έμεναν εκεί για 3-4 ώρες.

Μια παρένθεση εδώ για να παρουσιάσουμε την ΙΣΠΑΝΙΑ. Την εποχή που ο Πέτρος πέρασε από εκεί οι Ισπανοί είναι εκ φυσικού καλόκαρδοι άνθρωποι. Είχαν και αυτοί εμφύλιο με τους Βάσκους αλλά οι Γερμανοί δεν κατάστρεψαν το κράτος όπως στην Ελλάδα. Ο τότε δικτάτωρ Φράγκο είχε συνθηκολογήσει με τον Μουσουλίνι και τον Χίτλερ και δεν μπήκαν οι Γερμανοί στην Ισπανία. Αυτό δεν θα πει ότι και αυτοί δεν είχαν φτώχια εκείνο τον καιρό.

